

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26018/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца МД АД „Konsulting“ ДОО Врање, чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Милановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1199/23 од 19.07.2023. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1199/23 од 19.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1199/23 од 19.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2922/22 од 14.03.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, обавезан је тужени да тужиоцу, на име дуга по основу посебне паркинг карте, исплати 1.100,00 динара са законском затезном каматом од 03.06.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати 23.300,00 динара, на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Виши суд у Врању је пресудом Гж 1199/23 од 19.07.2023. године, одбио, као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду, а одбијен је и захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и разматрања правног питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе (члан 404. став 1).

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због

погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна резвија).

Врховни суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 1. ЗПП оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Предмет тражене правне заштите је исплата дуга на име неплаћених паркинг услуга, а тужбени захтев је усвојен са образложењем да је реч о спору ради накнаде услуга јавног паркиралишта за који је надлежан суд, те да након истека рока за прво паркирање тужени није узвршио уплату паркирања за наредни сат, због чега је у обавези да плати тужиоцу дуговани износ. Образложење побијане пресуда за одлуку о усвајању тужбеног захтева не одступа од судске праксе у тумачењу и примени материјалног права, тако да нису испуњени законски услови који се односе на потребу за новим ни уједначеним тумачењем права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе са чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.12.2022. године, а вредност предмета спора износи 1.100,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, побијана другостепена пресуда донета је у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић